

Nyhedsbrev februar 2020

Danskerne holder i kø

For omtrent fem måneder siden meddelte den socialdemokratiske transportminister, Benny Engelbrecht, i JyskeVestkysten, at han for længst er gået i gang med arbejde på en ny infrastrukturplan.

Siden denne udmelding er kalenderen skiftet ud med en ny, hvor der står 2020 på. Og danskerne er endnu ikke stillet en infrastrukturplan i udsigt. Så mens trafikken på de danske veje snegler sig afsted, og borgere og virksomheder bruger mere tid på kø og trængsel, kan transportministeren end ikke sætte et årstal på en ny infrastrukturplan.

Derfor må vi alle således gå rundt i uvished. Og uvisheden skaber selvfølgelig bekymring. For hvad skal der ske med Ny Midtjyske Motorvej? E45/ E20 ved Kolding? Rute 11 fra Kors kro til Varde? Ingen ved det.

Men heldigvis har vi i Venstre en arbejdsivrig transportordfører i Kristian Pihl Lorentzen, som har været på Danmarksturné for at løfte debatten om trafikinvesteringer frem mod 2030. Og den 22. januar var han forbi Kolding for at samle input fra baglandet i Region Syddanmark. Det blev til et rigtig godt og konstruktivt møde med mange deltagere.

Bare fordi regeringen hviler på laurbærrene, gør vi det ikke i Venstre. I Venstre vil vi arbejde for, at vi hurtigst muligt bliver indkaldt til forhandlinger om en infrastrukturaftale.

Vi kan ikke vente længere. For når borgere og virksomheder holder i kø, koster det samfundet 20 milliarder kroner om året.

VENSTRE

Debat i det sociale netværk

Onsdag den 5. februar deltog jeg i en debat i det sociale netværk hos Samuelsen, hvor jeg debatterede fremtidens socialpolitik med Trine Torp fra SF og Karina Adsbøl fra DF.

Her kom vi blandt andet rundt omkring emner som statsministerens nytårstale om tvangsanbringelser, hjemløse, fattigdom og civilsamfundets rolle i dansk socialpolitik.

Det er altid spændende at komme ud og fortælle om Venstres socialpolitiske visioner. Om hvordan et velfærdssamfund skal kendes på de forhold, det byder sine allersvageste borgere. Det gælder for eksempel stofmisbrugere, hjemløse, prostituerede og i det hele taget mennesker, der lever på randen af det etablerede samfund.

For Venstre er alle borgere ligeværdige og har krav på respekt fra andre borgere og fra det offentlige.

Forhandlinger om udligningssystemet

For et par uger siden præsenterede S-regeringen sit udspil til en udligningsreform. En form for Robin Hood-udspil, der angiveligt skulle skabe en mere retfærdig fordeling af de mange milliarder kroner, måtte man forstå på regeringen.

Men siden er regeringens Robin Hood-reform blevet kritiseret fra højre og venstre – og med rette. For regeringen har mildest talt været vært for et kaotisk forløb.

Først tilbageholder regeringen væsentlige baggrundsinformationer, og derefter fremlægger de misvisende tal, der kunstigt puster tallene op for den enkelte kommune.

Jeg finder det dybt kritisabelt, det forløb regeringen har lagt til grund for forhandlinger. De mørklægger og tilbageholder flere væsentlige oplysninger og beregninger, som vi har brug for for at kunne forhandle en retfærdig aftale på plads. Noget som flere eksperter og professorer bakker os op i.

Udligningssystemet er en bunden opgave, der skal løses. Så derfor er det noget, vi i Venstre har set frem til i et stykke tid nu. Men forhandlingerne er desværre ikke kommet særligt godt fra land.

At lave en udligningsreform er en stor og kompleks opgave med vidtrækkende konsekvenser for kommunerne. Vi ved samtidig, at kommunerne over de kommende år skal løfte en større og større del af opgaverne i det nære sundhedsvæsen. Derfor synes vi også, at regeringen klart skal definere rammerne for en kommende sundhedsreform, før vi fastlægger fremtidens udligningssystem. De to ting skal tænkes sammen.

Men desværre har regeringen – som i så mange andre sager – udskudt forhandlinger om en ny sundhedsreform.

Det er helt afgørende, at vi har et Danmark i balance, hvor alle kommuner har gode muligheder for at levere en velfærdsservice af høj kvalitet. Det skal vi sikre i forhandlingerne om et nyt udligningssystem.

Sæson for generalforsamlinger

Det er nu blevet sæson for generalforsamlinger rundt omkring i Venstre-foreningerne. Det betød, at jeg mandag den 17. februar efter en dag på Christiansborg skyndte mig med toget, så jeg kunne deltage i ikke bare én, men hele to generalforsamlinger.

Først var jeg i Vejrup, hvor Endrup Venstreforening, Bramming Venstreforening og Vejrup-Gørding Venstreforening havde slået deres generalforsamlinger sammen. Derefter var jeg en tur i Hejnsvig, hvor den lokale Venstreforening også holdte generalforsamling.

Både i Vejrup og Hejnsvig var der mulighed for at drøfte arbejdet på Christiansborg med de mange fremmødte, ligesom der var masser af god forplejning og hyggelig snak.

Det er altid en fornøjelse at komme rundt til generalforsamlingerne. For det giver mulighed for at snakke og mødes med de mange gode mennesker, som tilsammen udgør vores parti.

Med venlig hilsen
Anni Matthiesen

Mød mig her:

- 21. februar kl. 18.30, Hovborg Kro, Holmeåvej 2, 6682 Hovborg – Generalforsamling hos Dansk Byggeri.
- 24. februar kl. 18, Refborg, Buen 6, 7190 Billund – Generalforsamling hos Billund Venstre-forening.
- 9. marts kl. 18, Refborg, Buen 6., 7190 Billund – Generalforsamling hos Billund kommune-forening.

Klip fra medieomtale:

Fra Netavisen Grindsted, 10. februar

Anni Matthiesen fejrer afstemningsdagen

EMNER: Anni Matthiesen, Genforening

PR-Foto

INDLÆG AF: RENE LIND GAMMELMARK 10. FEBRUAR 2020

Den 10. februar markerer dagen for den afstemning, hvor sønderjyderne besluttede at landsdelen igen skulle have under Danmark. Den dag fejres hvert eneste år rundt omkring i Sønderjylland. Og i år er det med særlig god grund, at vi fejrer dagen.

I år er det nemlig 100 år siden, at folkeafstemningen fandt sted, og genforeningen blev en realitet. Derfor får denne særlige dag lidt ekstra opmærksomhed i år.

For mit eget vedkommende har dagen fået ekstra stor betydning, efter jeg er blevet folketingsmedlem og medlem af Folketingets Sydslesvigudvalg.

Som tidligere formand for udvalget og nu som menigt medlem er jeg kommet meget tættere på mindretallet i Sydslesvig – men også på folket og historien nord for den dansk-tyske grænse. Jeg har under mine besøg og mange samtaler fået stor forståelse og respekt for mindretallenes kampe. Ikke kun de historiske kampe, som mindretallene var en del af, men også nutidens kampe for deres rettigheder.

Hvorfor skal vi overhovedet fejre en afstemning, som fandt sted for 100 år siden – er det ikke bare noget gammeldags pjat?

Jo, det skal vi, fordi det er vigtigt at huske, hvor vi kommer fra, og hvad der har formet os som mennesker og nation. For det er det, vi skal give videre til den næste generation. Uanset om det er små eller store historiske begivenheder, danner de nemlig grundlag for vores fælles identitet. Kun gennem viden om hvad vores forgængere var igennem under blandt andet første og anden verdenskrig, kan vi tage ved lære og blive klogere.

Afstemningsfesterne blev første gang afholdt i 1921 for at fejre, at man året før fik lov at stemme sig hjem til Danmark. Disse afstemningsfester blev i årene efter spredt til hvert eneste sogn i Sønderjylland. Her i genforeningsåret 2020, vil der i løbet af dagen og aftenen være afstemningsfester intet mindre end 15-20 steder, rundt omkring i forsamlingshuse og foreningslokaler.

Jeg deltager naturligvis også selv i denne traditionrige fest og tager i år til den sydlige ende af min valgkreds – nemlig til Sdr. Hygum Forsamlingshus. Her vil festtalen blive leveret af min gode folketingskollega Bertel Haarder (V).

Jeg glæder mig, og jeg ved, at jeg igen bliver berørt, når der i forsamlingshuset vil være fyldt op til bristepunktet, og alle højt vil synge af Højskolesangbogen – blandt andet "Det haver så nyligen regnet". På sådan en aften rejser hårene sig på armene, når vi mindes og mærker en snært af den tid der var for 100 år siden skriver Anni Matthiesen i en pressemeddelelse.

Fra Fredericia Dagblas, 22. januar

Valgløfte.

Arne venter fortsat på S

Anni Matthiesen, folketings- og beskæftigelsesudvalgs-medlem for Venstre

LÆSERBREV: I dag er det præcis et år siden, at S lovede en ret til tidligere pension til Arne og rigtig mange andre danskere, der har haft nedslidende jobs gennem et langt arbejdsliv.

Hensigten bag forslaget er god - det medgiver jeg. Hvis man er nedslidt, skal man selvfølgelig ikke arbejde sig selv ihjel. Så har man for-tjent at kunne trække sig tilbage. Men hvordan skal S-valgløftet fungere i praksis?

Ingen ved det. Her et år senere har vi stadig ikke hørt noget om, hvem der skal være omfattet af ordningen.

I Venstre ved vi derimod, hvordan vi leverer på vores løfter og sikrer, at nedslidte borgere kan trække sig fra arbejdsmarkedet.

Inden folketingsvalget lovede Venstre en ny seniorpensionsordning, der giver nedslidte danskere ret til at

trække sig tidligere fra arbejdsmarkedet uanset branche. Det løfte har vi leveret på. For 1. januar 2020 trådte den nye seniorpensionsordning i kraft. Og med ordningen får borgere, der har seks år eller mindre til folkepensionsalderen, og som har haft en langvarig tilknytning til arbejdsmarkedet og højest kan arbejde 15 timer om ugen, ret til at trække sig fra arbejdsmarkedet.

Venstre mener, at retten til tidligere tilbagetrækning ikke kun skal være forbeholdt nogle få udvalgte brancher. For virkeligheden er, at alle kan blive fysisk eller psykisk nedslidte efter et langt liv på arbejdsmarkedet.

Derfor skal alle have ret til at trække sig tidligere fra arbejdsmarkedet, hvis krop eller sind siger stop.

Mens Venstre leverer, venter Arne og mange andre borgere fortsat på, at den socialdemokratiske regering leverer på sine valgløfter.

Fra Jyllands-Posten, 22. januar

Anbringelser er et indgribende værktøj

1/1 holdt statsministeren sin første nytårstale. Det helt store tema i talen var børn - og særligt anbringelse og bortadoption af børn.

Emnet har fyldt meget, og jeg kan på ingen måde være uenig i, at det er særdeles vigtigt at tage hånd om. Forleden uddybede regeringen så sine tanker. Her fremgik det, at den mener, at vi skal anbringe og bortadoptere flere børn.

Venstre er på børnenes side. Vi mener, at vi skal gøre vores bedste for at hjælpe de udsatte børn. Jeg er dog dybt uenig i, at vi død og pine skal anbringe flere børn, end det er tilfældet i dag. Anbringelser skal ikke være et mål i sig selv. Det kan være den rigtige beslutning i nogle tilfælde - men bestemt ikke i alle. For anbringelse er et meget indgribende værktøj at benytte både over for familien som helhed og særligt over for børnene, der rives ud af trygge rammer.

Ingen sager er ens. Og det bliver vi nødt til at have for øje, når vi sætter barnet først. For barnet skal

sættes først. Undersøgelser viser, at anbragte børn har en større risiko for at blive ramt af psykiske lidelser, misbrug og hjemløshed. Og så har de desværre også en kraftigt øget risiko for at begå selvmord. Anbragte børn har altså markant sværere livsvilkår, når de vokser op. Jeg er derfor af den holdning, at det i højere grad er vigtigt med forebyggende indsatser tidligere i børnenes liv. Vi er nødt til at lytte til eksperterne. Og vi ved reelt ikke, om det virker at tvangsferne flere børn. Vi skal sørge for at hjælpe børnene med effektfulde og helhedsorienterede indsatser, hvor enten en sagsbehandler eller familievejleder skal følge familierne tættere. På den måde kan en indsats målrettes den enkelte familie. I de tilfælde, hvor anbringelser er et nødvendigt værktøj, skal vi se på, om netværksfamilier kan udbredes for at forbedre kvaliteten af de nødvendige anbringelser.

Anni Matthiesen, socialordfører, MF (V)